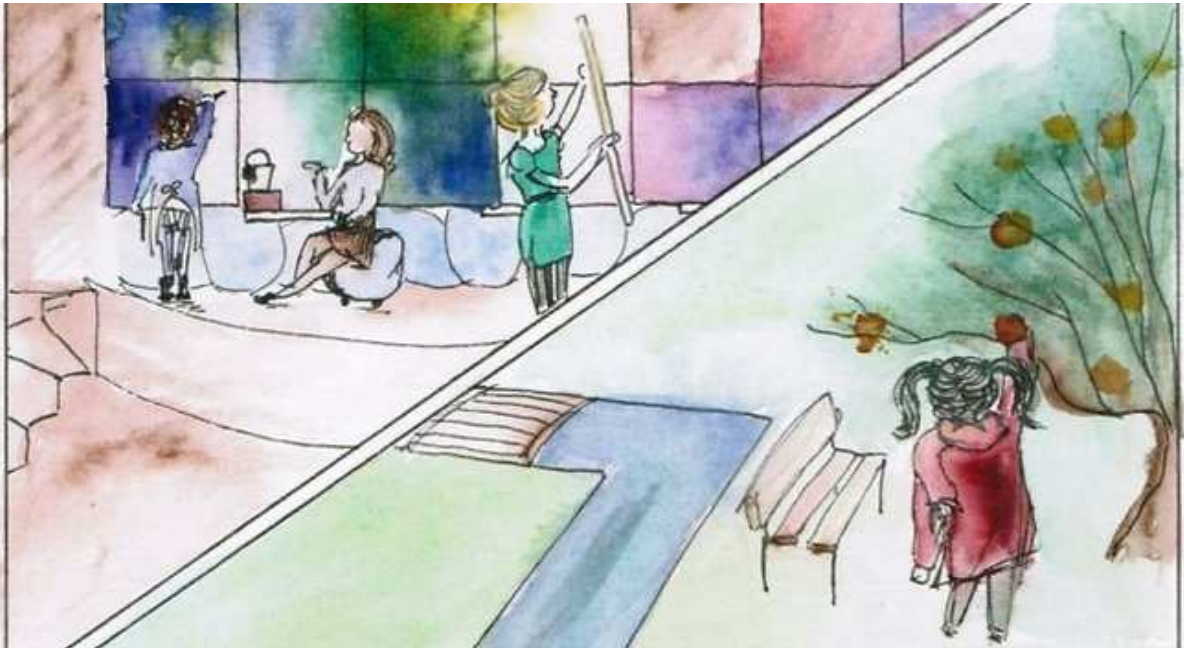

Staadion, muru, burgeriputka – see ongi kõik, mida koolihoov peaks pakkuma?

08. detsember 2015 00:30

Epp Vahtramäe, Linnalabori urbanist
Eesti Päevaleht

Gümnaasiumi esikoha töö „DIY” (autorid Meril Liis Kütt ja Ingrid Tamm) köitis kogu koolipere vajadusi ja soove arvestava lahendusega, millele eelnes põhjalik analüüs.

Foto: Linnalabor

Noorte arvates pakuvad koolihoovid peale spordi vähe võimalusi, ent aega veeta seal tahetakse.

Linnalabor korraldas tänavu kooliõpilastele teist korda arhitektuurikonkursi „Minu unistuste koolihoov”, mis keskendus koolimaja lähiümbrusele. Konkursi eesmärk oli anda noortele võimalus visualiseerida oma unistuste koolihoovi, tuues esile tegevusi ja võimalusi, mis looksid sobiva koha nii koolitundide pidamiseks kui ka vaba aja veetmiseks. Õpilased võisid kujutada realistlikku loodavat hoovi või ka lasta mõtetel täiesti vabalt lennata. Kokku saabus 665 konkursitööd 63 koolist üle Eesti.

Võistlustööd tõid ilmekalt esile koolihoovide ja ka koolikorralduse probleemkohad, paraku aga paistis paljudest töödest välja ka fantaasiavaesus. On kurb, kui õpilase unistuste koolihoov koosneb vaid staadionist, tühjast muruplatsist ja hamburgeriputkast, kust saab tasuta süüa.

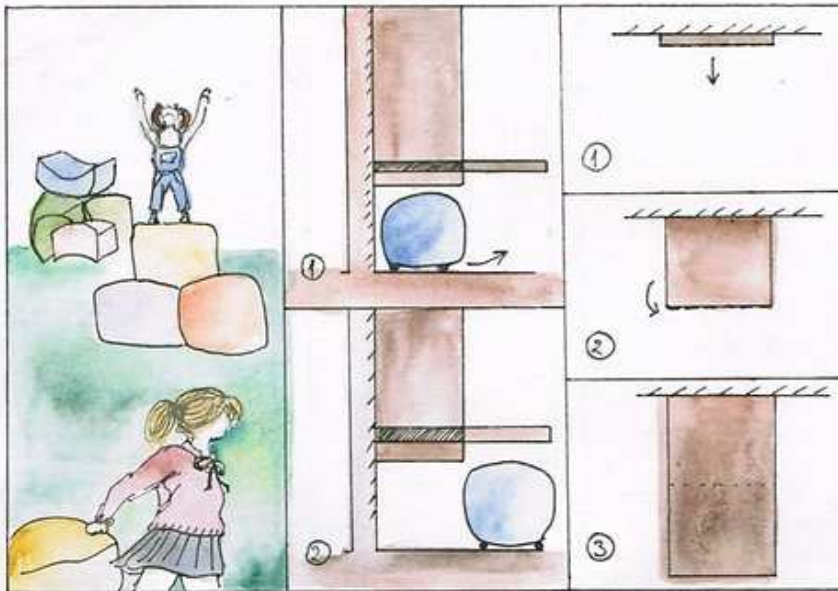
Töödest tuli välja, et noortele on olulised ka telefonide laadimiskohad.

Kui võrrelda põhikooli- ja gümnaasiumiastme töid, pakkusid põhikooliõpilased vahvaid lahendusi, mis põhinesid pigem üksikelementidel: peenramaa, laut, purskkaevud ja istumiskohad, matkarajad, pliatsipuu, betoonist värvilised loomad.

Gümnasistid pöörasid rohkem tähelepanu turvalisusele, mitmekülgسusele, kaasamisele ning liikumis- ja lõõgastumisvõimaluste loomisele kõigile õpilastele. Töodes leidis oma koha ka tänapäeva noorte jaoks üks olulisemaid teemasid – telefonide laadimiskohad. Peale selle veel õpetajate suitsunurk ja kõlaritest kostvad loodushääled.

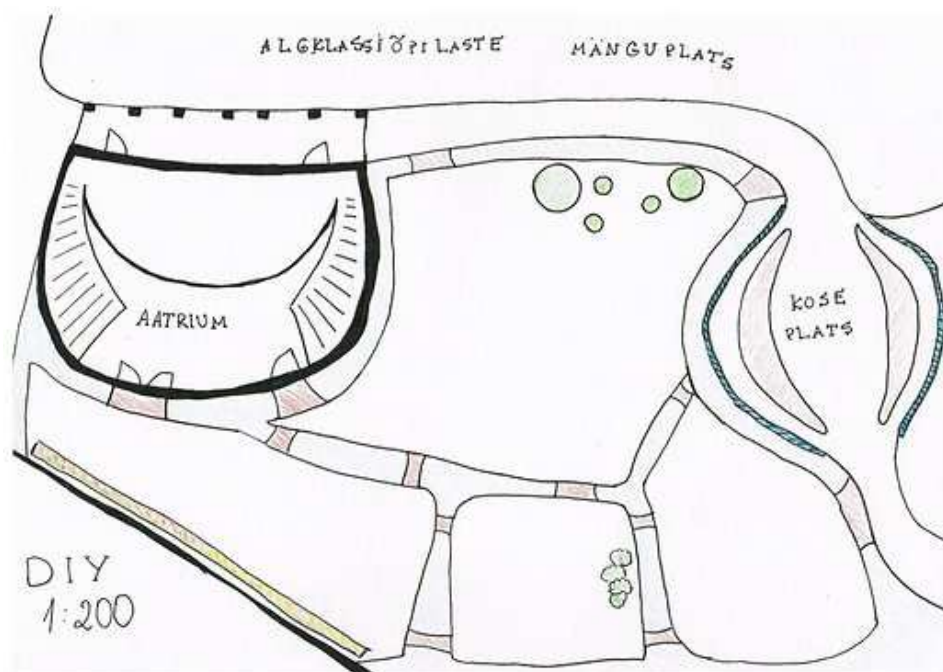
Ei oska ümbrust analüüsida

Konkursitööd tõestasid, et paljudel õpilastel puudub oskus ümbritsevat ruumi analüüsida ja oma mõtteid nii sõnas kui ka pildis üheselt väljendada ning seda ka gümnaasiumiastmes. Ometigi on see üks osa üldpädevustest, mida kool arendama peab. Ruumihariduse eesmärk on teadlikustada noori ruumist ja selle eri aspektidest, õpetades neid sellele iga päev tähelepanu pöörama.

Gümnaasiumi esikoha töö „DIY” (autorid Meril Liis Kütt ja Ingrid Tamm) köitis kogu koolipere vajadusi ja soove arvestava lahendusega, millele eelnes põhjalik analüüs.

Foto: Linnalabor

Gümnaasiumi esikoha töö "DIY"

Foto: Linnalabor

Noorte pakutud lahendused näitasid, et sageli ei ole hoovides peale kohustusliku spordi midagi teha, siiski tahetakse seal aega veeta. Žürii leidis, et paljud mõtted on oma lihtsuse, leidlikkuse ja rahalise teostatavusega kohe realiseeritavad, näiteks puude istutamine, istumisalad ja mänguväljakud. On tore, et nooremal põlvkonnal on huvi ümbritseva ruumi asjus kaasa rääkida, kuid žürii tões ka, et praeguses koolihariduses jääb vajaka ruumiharidusest selle kõige laiemas mõttes.

Koolihariduses jääb vajaka ruumiharidusest selle kõige laiemas mõttes.

Loodetavasti andis unistuste koolihoovi konkurss tőuke algatada koolides vähemasti mõttetalguid selle üle, kas koolihoovi rajamine on vajalik, mida see võiks pakkuda ja kuidas seda oleks võimalik luua. Koolihoovi kavandamist tuleb kindlasti alustada analüüsist, kuhu on kaasatud juhtkond, õpetajad, õpilased, lapsevanemad ja miks ka mitte kohalik omavalitsus, et välja selgitada koolipere vajadused, ootused ja võimalused. Hea oleks, kui kogu protsessi juhiks keegi väljastpoolt kooli, et ei toimuks näiteks liigset õpilaste suunamist nende ideede kogumisel. Alguses võimatuna näiv idee võib koostöös täiesti teostatavaks muutuda, seega ei ole tarvis oma mõtete väljendamisele piiranguid seada, mis konkursitöödest kohati väga selgelt välja tuli.

Õppimine olgu loovam

Koolihoov ei pea koosnema ainult staadionist ja muruplatsist. Väike nurgake taimede kasvatamiseks, mänguväljak, mõned pingid ja varjualune loovad juba palju uusi kasutusvõimalusi. Teadmiste omandamisele tuleb läheneda loovamalt ning üks osa sellest võikski olla esmalt koolihoovi rajamine ja seejärel selle aktiivne kasutamine.

Gümnaasiumiastme II koht „Eestimaine koolihoov” (Marleen Helimets, Merris Kivisoo, juhendaja Reeda Sadam) võlus läbimõeldud ideega.

Foto: Linnalabor

Põhikooliastmes ära märgitud töö „Pilvekool” (Shara Arus, juhendaja Leeva Eero) pakkus fantaasiarikast lähenemist.

Foto: Linnalabor

Selliselt luuakse põnev koolihoov, mis pakub mitmekülgeid tegutsemisvõimalusi, loob esimese suhte ruumiharidusega ning julgustab õppetöö rangetest raamidest väljapoole astuma. Tänapäeva kool ei ole enam ammu see, kus peaks pikki päevi laua taga veetma ja kohustuslikult osa võtma konkurssidest, kuhu esitada oma ühekülgne idee staadioni, muruplatsi ja burgeriputkaga.

Epp Vahtramäe on koolinoorte arhitektuurikonkursi 2015 korraldaja. Konkursi ja selle tulemustega saab lähemalt tutvuda www.nooredarhitektid.ee.